

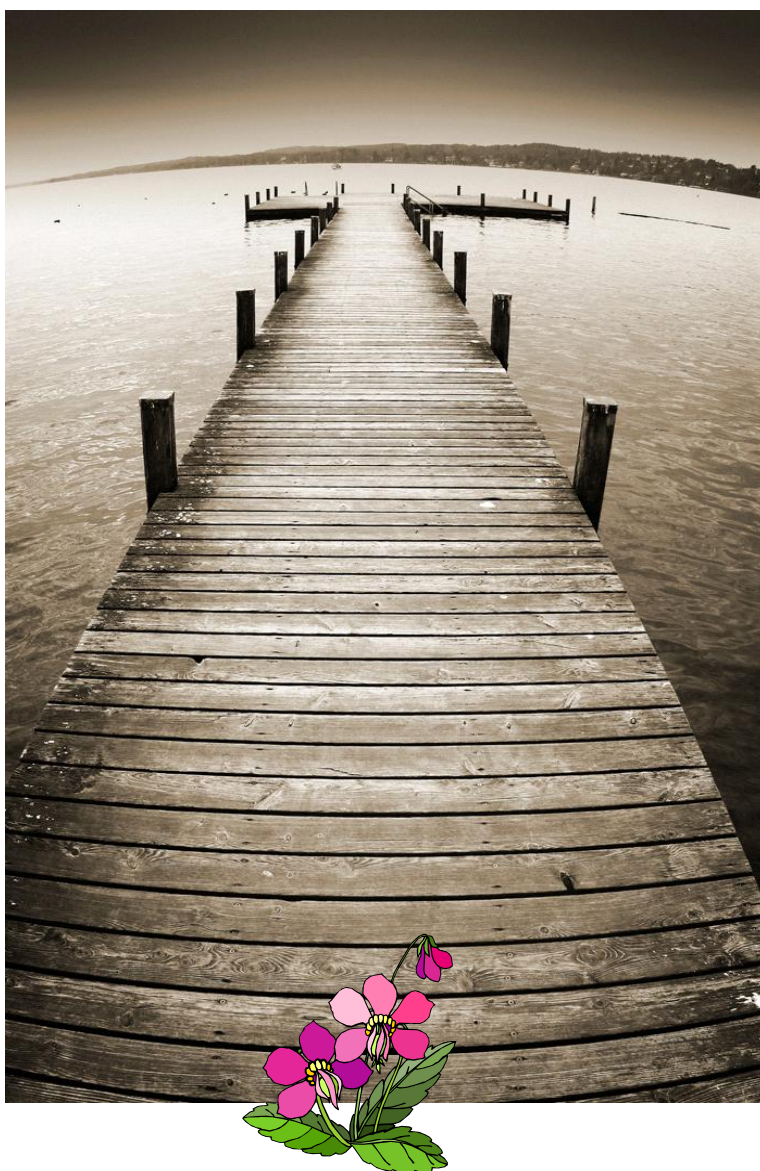

Urania Bulletin

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 15 – Sommeren 2011

Sommeren 2011

*Kan du smile gjennom tårer når din drøm blir knust til støv?
Kan du atter skimte våren gjennom høstens gule løv?
Kan du glemme sorg og smerte, spott og urett, hån og svik?
Uten bitterhet i hjertet er du meget, meget rik.....ukjent*

Leder – Overmester har ordet!

Kjære alle mine Urania-søstre

Nå lakker og lir det mot slutten av min periode som OM. Det har vært to fantastiske år og jeg takker dere alle for den tilliten dere har vist meg ☺.

Før jeg nå går av som denne loges OM, så ønsker jeg å dele en liten oppsummering av denne embedsperiode med dere.

I min verden så føler jeg at dette kollegiet har vært igjennom det meste. Foruten de tradisjonelle logemøter, så var det Urania som var ansvarlig for minneloge i 2009. Da kan dere tro at jeg svettet både oppover så vel som nedover. Hjelp – hvordan skal dette gå? Heldigvis var de tilbakemeldingene jeg fikk udelt positive og jeg skal være så ærlig å si at gjorde fantastisk godt. Håper bare jeg klarer fortsettelsen på samme måte tenkte nå jeg.

Videre gikk det slag i slag. Innvielser, gradspasseringer, veteranutdelinger osv. I perioden 2009 – 2011 så har det blitt innviet ti nye søstre. Dessverre har det også meldt seg ut noen. fire søstre har gjort dette ☹ og en har meldt overgang til annen loge. Dermed kan vi si at Urania har hatt en netto tilgang på en søster. I tillegg må vi jo også stikke fingeren i jorden og erkjenne at vi også har mistet noen søstre av naturlige årsaker, her er det snakk om fire søstre. Vi lyser fred over deres minne.

I kommende embedsperiode vil Urania feire 100 år. Planleggingen av dette jubileet er godt i gang. Her bretter samtlige Ex OM'ere ermene opp og går på med dødsforakt. Dette skal nemlig bli en jubileumsfeiring som sent vil bli glemt.

Resten av perioden har gått sin gang. Vi har forsøkt å gjøre noe mer ut av eftermøtene – men – her kan det definitivt gjøres mye mer. Jeg gjør bare som det blir gjort på fotballbanen – jeg sparker ballen videre til det nye embedskollegiet. Forhåpentligvis vil de score flere mål enn det sittende kollegiet har klart å gjøre....!

Denne embedsperioden kulminerte når vi fikk melding om at åtte av Urania søstre samt to søstre ifra Ragnhild, ønsket å danne en ny søsterforening og på sikt en ny loge. Den 26. januar 2011 ble Oslo Rebekkaforening stiftet. Urania er så heldig å få være den offisielle moderloge for foreningen og vil selvsagt ønske forningen lykke til med det videre arbeid.

Foruten alt pålagt arbeid som OM, har det vært utrolig mye hygge. Urania har et unikt samhold og et fellesskap som veldig mange andre Rebekkaloger misunner oss. Dette skal vi virkelig ta inn over oss og vi må fortsette å ha det slik. Det eneste jeg synes er trist – er at det er altfor mange av søstrene som velger å gå hjem etter logemøtet. Jeg ber stadig alle om å støtte opp om eftermøtene også – men dessverre så har jeg ikke lyktes der. Forhåpentligvis vil det nye embedskollegium få snudd denne trenden ☺.

Men når dette er sagt, så går jo ikke det sittende kollegium av uten at de overlater en del oppgaver til det nye kollegiet.

Her kan blant annet nevnes:

- ***Få til besøk hos vår vennskapsloge i Næstved i Danmark, Birgitte Gjoe***
- ***Logens nemnd for Styrkelse og Ekspansjon må opp å stå igjen!***
- ***Se på muligheten til og for eksempel danne en turgruppe / turkomité. Mange av Uranias søstre husker helt sikkert de fantastiske turene vi har hatt gjennom årenes løp. Slike turer styrker faktisk samholdet mellom søstrene.***
- ***Etc.***

Med disse ordene ønsker jeg å takke for meg. Som sagt, det har vært to fantastiske år. Nå vil jeg bare ønske den nye OM og hennes kollegium lykke til i jubileumssesongen.

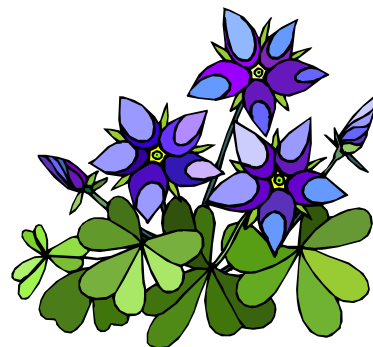
Til alle mine Urania-søstre, så ønsker jeg dere alle en riktig god og varm sommer. Nyt lyse sommerdager, kos dere med familie og venner og kom tilbake til høsten uthvilte og fulle av energi. Mandag 29. august starter vi opp.

GOD SOMMER

En stor og ydmyk klem i V. K. og S. Mona avtroppende OM

Undermesters hjørne

Kjære søstre.

Ja da er dagen kommet da jeg skal skrive her for siste gang i mitt lille hjørne. Det er mange tanker rundt dette. Det er også med et visst vemod jeg nå avslutter min periode i Embedskollegiet. to år som Kasserer tre år som Sekretær og så to år som Undermester.

Jeg vil savne alle utfordringer og oppgaver dette har gitt meg. Og også det å føle at du aktivt yter til et fellesskap.

Jeg vil benytte anledningen til å takke for meg, ønske de nye Embedsmenn til lykke, og sender stafettpinnen videre til Kari Ulrichsen.

Mine kjære søstre, jeg ønsker dere alle en riktig god sommer. For min del håper jeg den snart kommer, så vi kan kjenne solen varme og kose oss ute med venner og familie.

Kos dere masse og lad batteriene til høsten.

Vi vil også i sommer kunne møtes til hyggetreff. Dessverre blir det ikke lenger i Frognerparken, men så fort jeg vet noe mer skal dere alle få beskjed om tid og sted.

Håper jeg ser mange av dere der.

Gir dere et dikt jeg holder av på veien.

Dagen i dag er en merkelig dag - Den er Din

Dagen i går glapp deg ut av hendene.

Den kan ikke få annet innhold,

enn det du alt har gitt den.

Dagen i morgen har du ikke noe løfte på.

Du vet ikke om du kan regne med å råde over den

Men dagen i dag er det eneste du kan være sikker på.

Den kan du fylle med hva du vil - benytt deg av det.

I dag skal du glede et menneske.

I dag kan du hjelpe en annen.

I dag kan du leve slik at noen i kveld er glad for at du er til

Dagen i dag er en betydningsfull dag

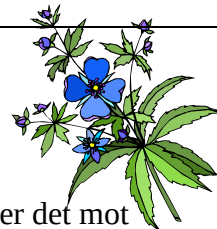
DEN ER DIN!

Sommerlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Wenche Ødegaard, Undermester

Sekretærs spalte

Mine søstre

Nok et Logeår er over. Sommeren nærmer seg med stormskritt, og det lakker det mot slutten for det sittende Embedskollegiet. Jeg vil benytte anledningen til å takke dere alle for tilliten dere har vist meg med å velge meg til nok en periode som sekretær.

Vi har vært igjennom en tøff periode med mye utfordringer, men kommende periode blir også litt spesiell. Vi går jo inn i vårt 100-års jubileumsår i 2013, og det blir det spennende å være med på. Til høsten har vi en 25-års veteran og to 40-års veteraner. Nye søstre har kommet til, og dessverre også flere har sluttet.

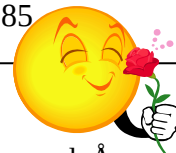
Vår siste nye søster heter:

Ellen Jacobsen Østro. Hun har søster Eva Torill Haavik som fadder. Hun har adresse: Hoffselvpromena- den 24, 0279 Oslo Tlf.: 917 94 984 e-mail: zitaellen@hotmail.com

Vi har fått to nye 3.grads søstre. Elisabeth Buntz og Hege Sølvesen.

Kirsti Uhlmann har fått ny adresse: Jac. Aallsgt. 45A, 0364 Oslo. Jeg vil også gratulere Guro Sveen med 70-års dagen den 5.juni. Jeg har også sendt ut nye adresselister til alle, og håper alle har fått dem. Samtidig vil jeg informere dere som vanlig om at jeg er tilgjengelig på tlf. og mail i sommer hvis dere trenger bistand til noe.

Jeg er her for dere alle, så bare ta kontakt. Minner dere på mitt tlf.nr.: 913 62 985

MØTEPROGRAM HØSTEN 2011 URANIA

DATO	MØTE	SAL	KOMMENTAR
29.aug	Arb.møte	B	Arbeidsmøte med overgang av Karin Brit Olsen. Foredrag av Randulf (etisk post)
12.sep	Installasjon	D eller A	
19.sep	Klubbaften	Grønne	
26.sep	Innvielse	B	1. gangs nom av valg nemnder, utnevne nemnder og kom. 1/2 års regnskap.
03.okt	Formiddagstreff	B-lobby	
10.okt	25 års veteran	A	2. gangs nom og valg og 25- års veteran Solvor Sundland
17.okt	Klubbaften	Grønne	
24.okt	1. grad	C	Ellen Jacobsen Østro, Helle Frost Kolborg Klynderud og Anne Karin Bengtsson
07.nov	40-års veteran	D	40-års veteran Torill S. og Vigdis H.
13.nov	MINNELOGE	A	NB! SØNDAG
14.nov	Formiddagstreff	B-lobby	
21.nov	Sosiaften og infomøte	B	
05.des	Veteranaften og julemøte	B	
12.des	Formiddagstreff	B-lobby	
16.jan	Nyttårsloge	A eller B	Galla

Det er satt opp 2 klubbaftener i høstterminen. Starter kl 18:30

Det er satt opp 3 formiddagstreff i høstterminen. Starter kl 12:00.

09. juni	Ålovsrud, Åse	88 år
12. juni	Solli, Torill M. Evjen	61 år
13. juni	Gjervik, Randi	59 år
13. juni	Holmen, Nina Lange	74 år
22. juni	Smebye, Bjørg	91 år
25. juni	Syversen, Grethe	65 år
28. juni	Andresen, Gunvor M. L.	68 år
28. juni	Fosmark, Anne Maj	57 år
29. juni	Hammerø, Jørn N.	72 år
01. juli	Wennberg, Marit	79 år
02. juli	Lippart, Ingebjørg M.	52 år
06. juli	Pedersen, Karin E.	64 år
08. juli	Fritsvold, Reidun	77 år
13. juli	Thilesen, Elisabeth	53 år
14. juli	Rasmussen, Mona	55 år
14. juli	Ruud, Elisabeth Thams	70 år
14. juli	Schønland, Randi	71 år
18. juli	Tangen, Inger	64 år
23. juli	Ødegaard, Wenche	58 år
31. juli	Hildebrand, Unni	69 år
01. aug.	Johansen, Gerd Juell	88 år
12. aug.	Erichsen, Irene G.	67 år
19. aug.	Bjerke, Inger-Lill	48 år
22. aug.	Knudsen, Anna Marie	71 år
23. aug.	Dahl, Marvel	91 år
23. aug.	Olsen, Inger	68 år
03. sep.	Skyberg, Torhild	62 år
09. sep.	Henriksen, Nelly	90 år
15. sep.	Madsen, Ann Helen	56 år
18. sep.	Fasting, Else-Karin	79 år
22. sep.	Lund, Solveig M. H.	93 år
25. sep.	Granli, Brit	94 år
27. sep.	Salvesen, Annelise	78 år
28. sep.	Bremerthun, Guri	53 år
04. okt.	Stillesby, Ingrid	92 år
09.okt.	Mæhlum, Monica	73 år

EN BOK Å ANBEFALE

Robert Harris: *POMPEII* - 2003
Cappelen/Damm
Pocketutgave ca. kr.140,-

Boken beskriver, i skjønnlitterær form, de faktiske hendelsene da unormale ting begynner å skje med elven Aqua Augustas leie gjennom akveduktene og Vesuvs påfølgende utbrudd.

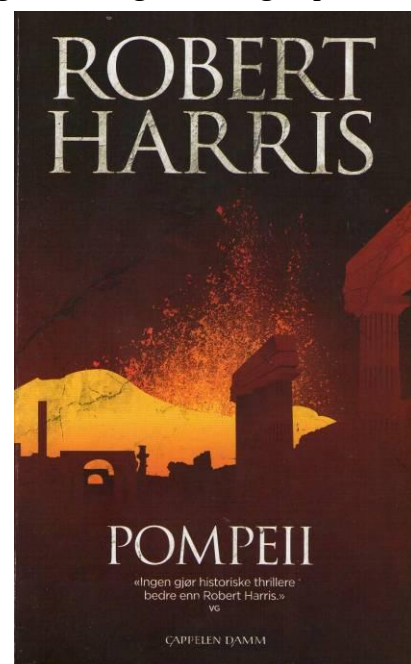
Jeg sitere direkte fra boken:

”Høyt oppe i de furukledde fjellene i Appenninene, tilkjempet akveduktene seg Serinus’kilder og ledet vannet vestover, kanaliserte det gjennom buktende, underjordiske tunneler, førte det over raviner på toppen av buerækker, tvang det gjennom daler via massive heverter – hele veien ned til slettene i Campania, deretter rundt til den andre siden av Vesuv og videre sørover til den napolitanske kysten, før den til slutt fulgte halvøyas åsrygg til den søvnige sjøfartsbyen Misenum. Det var en avstand på nesten ett hundre km, med et gjennomsnittlig fall langs hele Augustas lengde på bare fem cm. pr. km. Hun var den lengste akvedukten i verden og denne buktende vannledningen forsynte og livberget hele ni byer rundt Napoli-bukten: den første var Pompeii og til sist Misenum.”

”Pompeii var imponerende til provinsby å være: basilika, overdekket marked, flere templer, et offentlig bibliotek- alt i strålende farger som glitret i sollyset - og førti-femti statuer av keisere og lokale fremtredende personer som kneiste på sine sokler. Ikke alt var ferdig. Blant lydene fra folkemengden kunne høres fløyten og trommene fra gatemusikantene, ropene fra tiggerne og gateselgerne og fresingen av mat som ble tilberedt. Fruktselgere fristet med grønne fikener, vinhandlere satt på huk ved siden av sine terrakottafargede amforer, en slangetemmer spilte fløyte mens slangen buktende løftet seg fra matten foran ham. Slaver, tynget under vekten av knipper med ved, skyndte seg etter tur å stable dem på det store bålet som var bygget midt på forum i anledning kveldens ofring til Vulcanus.”

”I løpet av den første fasen var utbruddsåpningens radius i Vesuv sannsynligvis i størrelsesorden 100m. Etter hvert som utbruddet utviklet seg, førte den uunngåelige utvidelsen av åpningen til at end større masser ble presset opp. Om kvelden hadde søylen vokst i høyde. Gradvis ble dypere-liggende nivåer i magmakammeret tappet, til den mer mafiske, grå pimpesteinen ble nådd etter omtrent syv timer. Denne ble slynget ut med ca. 1.5 millioner tonn pr. sek. og ble av konveksjonen løftet til en maksimumshøyde på ca. 33 km”.

En bok å anbefale og som utdyper det vi vet om hendelsen i år 79 e. Kr. Mimmi Knudsen.

Den dagen vi fødes er vi
originale,
men litt etter litt skjer det
fatale -
vi bøyes og formes - vi kut-
tes og kappes, og ned til A-4
former vi stappes.

Vi passer så inn hvor hen det skal
være
og tilpasser oss, for vi er ikke sære.
Men hvor har vi gjemt vår kjerne.
Og hvor er vår inder lederstjerne?

Å være perfekt er helt sikkert det
beste.
Da kan ingen komme og oss kors-
feste..

STEMORSBLOMST

En dag i mai satte min mann inn dette bildet på Facebook og spurte: "Hvorfor heter den Stemorsblomst"? Han fikk mange morsomme svar, og mitt var at den klorer seg fast over alt – særlig mellom hellene. måtte jo inn på Google og der sto det:

Navnet stemorsblomst – *Viola tricolor* – som betyr trefarget - finnes også i flere andre europeiske språk (bl.a. tysk). Planten har fått sitt norske navn etter dens utseende. Dersom en nøye studerer stemorsblomsten, vil en se at de to øverste kronbladene ligger litt oppå hverandre, og at de kun er festet sammen på ett område (en stol). Tidligere ble et slikt par av kronblader ofte sammenlignet med to stedøtre som måtte sitte i lag på den samme stolen.

De to midterste (og sidestilte) kronbladene er de ekte døtrene som hadde på seg litt finere klær og de får sitte på hver sin stol (hvert kronblad). Nederst er stemoren selv som har en gul, flott kjole (det femte og siste kronbladet). Stemorsblomst, og varianter av dette navnet er kjent de fleste steder. Blomsten er sannsynligvis innført utenfra i relativt ny tid.

Navnet natt og dag, med varianter, er kjent fra alle fylker sør for Trøndelag, og i flere fylker er dette navnet dominerende. Det har sin forklaring i blomstens farger, fra den lyse (gule) dagen nederst til den mørke (lilla) natten øverst.

Skjereblom, maikatt, kjerkefolk, kjerringtenner, sypiker og gammel-kjerringblome er andre navn på planten.

Grimstad kommune i Aust-Agder har stemorsblomst som kommuneblomst.

Kari Ulrichsen og Wikipedia

Kan ikke,
skal ikke,
tør ikke,
må ikke.

Hva bør man gjøre –
ja, hva kan man si?

Må ikke,
tør ikke,
skal ikke,
kan ikke.

Heldigvis er jeg selvstendig og
Fri!

Kjære søstre

Det er med stor sorg jeg må meddele dere at
vår kjære søster

Tordis Tellefsen døde lørdag 8. april.

Hun døde brått, men fredelig hjemme, etter
et lengre sykeleie. Hun fylte 80 år i februar.
Det er lenge siden hun orket å gå i Logen,
men de som kjente henne vet at hun var en
trofast Urania søster.

Begravelsen fant sted i Haslum store Kapell
fredag 15. april kl. 12.30.

Vi lyser fred over Tordis Tellefsens minne.

Kræmmerhuset

Den eldste villaen i Uranienborg Terrasse, nemlig nr. 7, går fortsatt under navnet Kræmmerhuset. Og har sitt navn (eller psevdonym) etter en av sine tidligere eiere, Anthon Bernhard Elias Nilsen. Han ble født i Svelvik i 1855, men familien flyttet til Kristiania hvor moren ble bestyrerinne på Asylet Barneinstitusjonen i Grønlandsleiret, hvor lille Anthon vokste opp.

Han skrev i alt treogtredve romaner (under psevdonymet Elias Kræmmer) om sine egne opplevelser og livserfaringer, det være seg som sjømann, forretningsmann og gründer, skipsreder, konsul og politiker(stortingsrepresentant).

En av disse bøkene var romanen Asylet, hvor han forteller om sin oppvekst nettopp her. Utkom i 1929.

Anthon Bernhard Elias Nilsen var en usedvanlig fargerik person og ble på sin tid omtalt som sjenerøs, sjarmerende og folkelig person og dette er vel årsaken til at hans navn ble hengende ved huset.

Det var imidlertid løytnant Christian Smith som bygget villaen i sin tid og han var inspirert av italiensk arkitektur. Noe som vises blant annet ved det asymmetriske tårnet plassert på et bygg med en pinlig symmetrisk hovedfasade. I 1873 fikk villaen et tilbygg og har senere gjennomgått flere endringer.

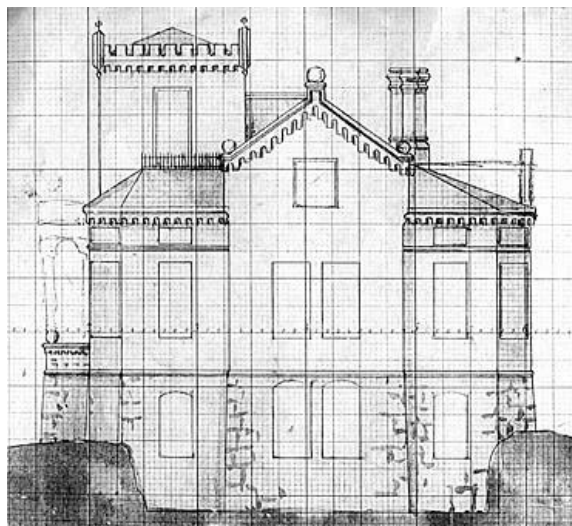
Den godeste Anthon eller skal vi si Elias Kræmmer ble aldri noen stor forfatter, men skrivegleden kunne ingen ta ifra ham. Han beskrev dette best selv:

*Om ei den store kunst det var,
På spøkens vinger dog jeg bar
det lune smil i hjemmet inn,
og gledet mangt et traurig sinn.*

Elias Kræmmer døde i 1935 - og på hjemstedet Svelvik - har han fått sin byste. På Svelvik museum kan du også finne et rom med blant annet forfatterens skrivebord.

Jeanette Ajer

Villaen ble byggemeldt ved løytnant Christian Smith, opprinnelig fra Vinje i Telemark. Løytnanten utførte selv byggetegningene. Dette er det eldste huset i Uranienborg terrasse. Villaen er inspirert av italiensk villaarkitektur, med et asymmetrisk plassert tårn bak en symmetrisk komponert hovedfasade med enkel detaljering

Redaksjonens hjørne

- Et maleri er satt sammen av mange forskjellige farger, og hver eneste en av dem er nødvendig!
- Vi er søstre – sier vi. Vi behøver nødvendigvis ikke å være nære venner, men vi kan alle være vennlige.
- Til høsten får vi et nytt embedskollegiet og det kan jo bli spennende, men det hjelper så lite hvis søstrene ikke møter fram på møtene og ettermøtene. Tenk om vi kunne avsette denne dagen til et søsterlig samvær – være der for hverandre. Hvis loge Urania skal fortsette å ekspandere - må vi alle hjelpe til. Være aktive og ikke minst kreative.
- Redaksjonen ønsker alle velkommen til ny start i slutten av august. Vi gleder oss til å se dere alle!

Bli ikke bare kvitt en uvane, erstatt den med en god egenskap.

Kjære Siddhartha

Kjære Siddhartha! Det er poesi i ditt navn: "Den som fullender målet".

Du skulle kaste ære over slekten. Du skulle bli chakravartin, en "hjulets beveger", fordi hjulene i din stridsvogn skulle rulle uhindret overalt.

Du skulle få et udødelig navn som senere slekter skulle minnes med stolthet: den store kong Siddhartha Gautama av Sha-

kyaslekten.

Din mor fødte deg under treet mens gudene hyllet deg og hele kosmos jublet. Slik ble det iallfall i legendene. Du fikk alt det en eventyrprins kan drømme om; omsorg, skjønnhet, luksus, en spenstig kropp, fysisk utfoldelse med jakt og idrett erotiske eventyr i palassets vakreste paviljonger, en hustru og en sønn.

I alt var du den fremste. Bare en ting var skult for deg: livets smerte, tingenes forgjengelighet, verdens tåredal med alder-

dom, sykdom og død, Eventyret brast da livets realiteter gikk opp for deg.

Du måtte søke nye mål.

Så gikk du til den andre ytterligheten. Du vraket makten og æren, forlot slekten og søkte sannheten i ubeskyttet fattigdom. Du ble en annen slags chakravartin. I stedet for å fare fram med lette stridsvogner på raske hjul, vandret du langsomt gjennom livet, mestret det åndelige livs disipliner, og satte "lærens hjul" i gang, det som skulle lede andre til innsikt. I stedet for å erobre nye riker eller beskytte ditt folk mot ytre fiender mestret du ditt eget sinn og lærte andre å forvandle fiendskap til medfølelse.

Da du døde under et annet tre, forteller legenden, var hele kosmos oppløst av sorg.

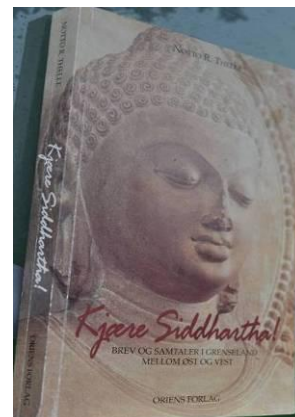
Du beholdt ditt navn – Siddhartha, Shakyamuni, Gautama – men fikk noen i tillegg.

Først og fremst huskes du som Buddha, "Den som har våknet opp".

Slik begynner boken – "Kjære Siddhartha" velskrevet av Professor Notto Thelle. Thelle er utdannet prest. Han er seniorprofessor ved Det teologisk fakultet i Oslo og forfatter av flere bøker. I perioden 1969-1985 var han utsendt som misjonær for Areopagos i Japan, og møtet med de østlige tradisjoner, filosofier og religioner har siden preget Thelles forfatterskap. Thelle snakker kinesisk.

Her er noen av hans spesialfelt:

Asiatisk teologi, Forkynnelse og litteratur, Interreligiøse studier, Kristendom og buddhisme, Kristen spiritualitet og retreat, Nyreligiøsitet, Religionsdialog, Økumenikk, Østasiatiske religioner

Kina - kontrastenes land - fortsettelse fra sommerbulletinen

Det var en flott uke i HK før vi tidlig en morgen tok buss fra Tao Fong Shan Christian Center til Shenzhen flyplassen inne i Kina for å fly til Nanning. Her spiste vi frokost før vi tok buss videre til Rongshui.

Rongshui er et selvstyrende kinesisk fylke i Guangxi-regionen med ca 500 000 innbyggere hvor rundt 40 % av befolkningen hører til Miao-minoriteten. Elven Rong renner gjennom fylket og i 2009 førte en flom til at 70000 innbyggere måtte dra fra hjemmene sine. Vi kjørte gjennom vakre landskap med mye druer, sukkerrør samt trelastindustri – etter hva vi kunne se.

Etter vår standard så bor de ganske så kummelig, og det er ikke noe ok å sitte over en renne å gjøre sitt fornødende. I hvert fall ikke hvis det kommer noen og setter seg rett foran eller bake deg. De hullene i gulvet var heller ikke noe for meg med mine hofter. Tenkte noen ganger med gru på – om

jeg må ta meg for – for å komme meg opp, men heldigvis det skjedde ikke. Jeg var også ganske tørrlagt, selv om det var 30 varme-grader.

Etter en ca syv timers busstur kom vi fram til Rongshui hotell. Hotellene i Kina er veldig bra, men sengene er steinharde. De har toalett og det føles utrolig godt.

Dagen etter var jeg så heldig å fylle år, så til frokost fikk jeg en norsk melkesjokolade av Karl Thelle. Etter frokost var det kirkebesøk. Notto Thelle holdt preken og vi sang Taizesanger og overbrakte

te hilsener fra Norge. Om kvelden var vi igjen på besøk, og da viste vi bilder fra Norge til musikk av Grieg og sang norske sanger – blant annet "Kjærringa med staven".

Dagen etter reiste vi med buss, på en dagstur, til Xiang Fen – en landsby langt oppe hos Miao-folket – dessverre regnet det, men det var utrolig varmt og fuktigheten var nokså høy – jeg så ut som om jeg skulle ha tatt meg en lang dusj. Vi spaserte rundt i området og så en fantastisk oppvisning med dans og musikk. De har noen flotte fargerike folkedrakter. Øistein ble veldig populær pga sin høyde – alle ville danse med ham.

I løpet av ett år hjemme i Norge samler vi inn penger – det meste gir vi selv. Disse pengene gir vi så til de som trenger det. Dette skjer gjennom menigheten – hvor vi er kjent, men til barnehjemmet og ungdomssenteret ga vi mens vi var der. Det føles godt, og det er en fin måte å hjelpe på. Hvert år reiser noen fra Norge og vi ser at det hjelper. Og ikke minst – det er ingen mellomledd.

Gutten på bildet prøvde å stoppe et slagsmål, men ble selv slått fra begge sider. Han ble hjerneskadet og kan ikke gå. På bildet er han sammen med sin mor (som har kreft) og sin tante. Han har blitt operert på den ene siden av hjernen, men den andre siden står igjen. Operasjonen vil koste ca

32 000 norske kroner. Vi forsøker å samle inn penger – selv betaler jeg noe hver måned og håper vi snart har beløpet. Det vi hadde samlet inn før vi dro var øremerket til andre ting. Det er mange trengende. På ettermiddagen besøkte vi barnehjem og ungdomssenter i Rongshui. Det var nitti barn og åtte voksne. Personalet bodde på firemannsrom og barna lå to og to i hver køyeseng. Men de fikk mat, klær og skolegang til de ble atten år. Gutten med tegningen forelsket seg i Øistein og han fikk tegningen med hjem.

Veggen i skolegården har skrift fra "Den gyldne regel" og damen som sogneprest Peter Buch fra Danmark og jeg forsøker å kommunisere med ville gi oss en Kaki. Da vi ville betale henne ble hun fornærmet. Hun så ikke ut til å ha for mye. Det ble noen begivenhetsrike dager før turen gikk tilbake til Nanning. Nanning er en storby på prefekturnivå som er hovedstad i den autonome region Guangxi i Sør-Kina – nær grensen mot Vietnam. Byen ble anslått til å ha 6.5 millioner innbyggere i 2006, men det er mange flere i dag, og er hovedstad for Guangxi – etter Guilin. Der har vi vært tidligere, men skal ikke dit denne gangen.

Byens historie går tilbake til Nord- og Sördynastiernes tid, da det her stod en viktig militær høyborg Det nåværende

navnet stammer fra Yuan-dynastiets dager.

Det ble igjen en lang busstur og utpå kvelden sjekket vi inn på Jungjiang hotell. Om kvelden besøkte vi studenter på et kristent treningssenter. Det var igjen mange sterke inntrykk. Mange har spurt om hvorfor jeg reiser – at jeg ikke gir bort de pengene det koster også, men folkene er utrolig glade for å se oss og føle at vi bryr oss. Bildet til venstre er inngangspartiet til en kirke, og under synger vi igjen Taizesanger - noe vi gjorde de stedene vi besøkte – på latin – engelsk – kinesisk og norsk. Til høyre er spisesalen på hotellet – den kan virke veldig imponerende, men alt er i plast.

Det som var bra denne gang var bassenget på toppen, men det har jeg ikke opplevd før, så derfor ingen badedrakt. Etter et møte med lederne av Guangxi Kristne Råd hvor vi ble informert om kirkens liv og arbeidssituasjon deltok vi på et bønnemøte hvor den danske presten Peter Buch holdt prekenen. Vi oppsøkte byggeplassen for ny kirke og presteskole og hadde middag på kvelden med medarbeiderne. Det var en selsom opplevelse. Det var en restaurant i amerikansk stil med alle typer grillspydd + masse annet.

På veggene var det bilder fra amerikanske farmer og så spilte de russisk musikk.

Etter å ha hatt litt tid for oss selv – for å få sett oss om – det er så mye lukt og så mye vemmelige forslag til mat – blant annet egg med foster i – krokodiller – alle salgs tørkede og inntørkede fisker m.m. Dyrene sitter i bur så du kan peke de ut – også kyllinger og Peking-and. Men etter vel en uke dro vi tilbake til Hong Kong og Tao Fong Shan, hvor vi igjen ble i noen dager. Siste kvelden hadde vi i Lotuskrypten som er helt spesiell.

På frontveggen over vinduet står det: "Legg ned din tunge byrde". Og over utgangen: "Ta opp ditt kors" – på kinesisk.

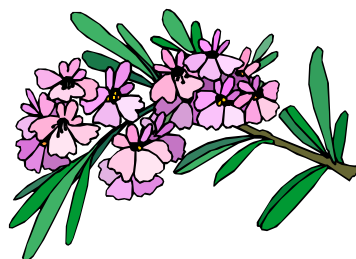
Formiddagstreff - 30. mai - hjemme hos Ella -

Hvor vel tretti søstre koste seg med deilig mat og drikke. Kommer fyldigere omtale i høstbulletinen.

4. april møttes vi i
Den grønne sal hvor
Kari Rebnord holdt et
foredrag om "Omsorg"

Betraktninger fra en logebror - vi er alle reisende!

Forrige runde med betraktninger som jeg valgte å dele med dere, handlet mye om ting som skjer på andre kontinenter. Dette nummers betraktninger har sin opprinnelse fra et sted mye nærmere, nemlig min kropps tyngdepunkt.

Dette tyngdepunktet befinner seg i skrivende stund på toget mellom Dal og Oslo, på tur inn til jobb. Godt plassert, sittende i en trygg togkupé, er mitt tyngdepunkt nå i bevegelse i de klassiske tre dimensjoner, som oftest benevnt x-, y- og z-aksen, eller bortover, bortover og opp- og nedover om man fortrekker en slik benevning. I tillegg er jeg en reisende i tid, toget startet kl 07:03, og nå er den blitt 07:25, og vi kjører inn på Kløfta stasjon, hvor en av våre brødre i loge Raumar som oftest stiger på.

Den fjerde dimensjonen er således tiden, t-aksen. Tid er det stoff mitt liv er laget av, så en gang i tiden en vis mann, som dessverre ikke gjorde tilstrekkelig inntrykk på meg til at jeg husker hans navn. Kanskje var det til og med en kvinne som har uttalt disse ordene? Mest sannsynlig ikke, de gamle filosofer var jo menn. Dypsindige menn, gjerne med asketisk livsførsel, hvor de var i stand til å vie sitt liv sin gjerning. En gjerning som står som klassiske eksempler på ting i tiden, som faktisk har overlevd sin egen tid, og viser oss at tiden også kan fare pent med noen, selv om de fleste av oss etter hvert erfarer at tiden tærer på oss.

(Nå ser jeg også vår bror fra loge Raumar i den andre enden av kupéen, han ser ut til å ha en god morgen, han smiler og ler, mens han småprater med sin sidemann på sine reiser i tiden, understøttet av NSBs ytterligere tre dimensjoner.)

Tilbake til filosofene, de var som skrevet menn av det dypsindige slaget, og grublet nærmest uavbrutt på livets store spørsmål. Jeg nekter å tro at det ikke var kvinner som også gjorde seg de samme eller lignende refleksjoner, men da var kanskje ikke tiden moden for noe annet enn kvinnelige skjønnhets- og fruktbarhetsidoler. Gjennom tiden har også dette forandret seg. I dag har kvinner den samme muligheten som menn, i hvert fall i den delen av verden som vi betrakter som den frie og likestilte delen, til å tenke, si og gjøre hva de vil. En rett som også er på vei til å få sine små og spede, men like fullt viktige gjennombrudd også i de mer lukkede deler av verden. De av søstrene som leser dette og nå håper at jeg snart kommer med et sitat fra en kjent kvinnelig filosof, blir kanskje skuffet når jeg må tilstå at jeg ikke er nok bevandret innenfor filosofien til kunne komme i erindring et godt sitat mens jeg sammen med resten av de reisende ankommer Leirsund stasjon med toget.

Gjennom Odd Fellow har vi alle også begynt på en reise som gir oss økt bevegelse i ytterligere en dimensjon. Denne dimensjonen er kanskje vanskeligere å beskrive rent matematisk, der den kommer i tillegg til de tre bevegelsesretningene og tidsaksen, men den er kanskje den viktigste. Den femte dimensjonen er dannelsesdimensjonen, la oss kalle den d-aksen. D-aksen går gjennom vårt liv fra vi fødes til vi dør, og stadig er vi påvirket av omgivelsene til å bevege oss langt denneaksen.

Fra barnsben av ble vi påvirket til å takke pent for maten, og ikke minst takke pent for de gaver vi fikk til jul og på bursdager. Snakke pent til hverandre, ikke pille oss i nesen, bukke eller neie når det var påkrevd og aldri banne. Mange andre elementer var også med på å gi oss den nødvendige dannelselse, og forhåpentligvis bærer vi med oss disse gjennom hele vår bevegelse langs t-aksen. For de som reiser kollektivt, slik som jeg, kan det også ha innvirkning på z-aksen, det er som kjent fortsatt slik at man skal reise seg på toget for eldre og gravide, slik at de kan få en trygg sitteplass.

Gjennom Odd Fellow blir d-aksen påvirket av andre elementer. Vennskap, Kjærlighet og Sannhet har så langt blitt sterkere elementer for meg, og jeg har således en opplevelse av å ha beveget meg langs d-aksen i løpet av de drøye to år jeg har vært en bror blant brødre uten genetisk slektskap. Slik jeg forstår det, kan

jeg også om noen år bli kallet til ytterligere dannelsen gjennom leirinstitusjonen. Der er det andre elementer som gjelder, hvis min hukommelse i Romeriksportens mørke er rett: Tro, Håp og Barmhjertighet. Hva dette vil innebære er det vanskelig å se for seg i mørket, og hvis jeg gjør meg fortjent til det finner jeg tidsnok ut av det, så jeg skal ikke gjøre annet enn å fastslå at slik er det.

Nå som dagens reise med NSB nærmer seg slutten, mørke blir til lys og Oslo S er neste stasjon, ender dagens reise med NSB. Min fysiske reise langs de fire første akser fortsetter, men nå til fots. Den femte aksene fortsetter også, og jeg har bestemt meg for å gjøre dagen til en arena for utvikling, basert på interaksjon med mine kolleger og mange unge kadetter som jeg har gleden av å ta med til Berlin. Jeg håper at den som leser dette også finner sin daglige arena for personlig utvikling.

God reise – i V., K, og S!

Mbrh Rolf J. Ledal

Pinse - den glemte høytid

Pinsen er den høytiden kanskje de fleste har problemer med å gjenfortelle fra hukommelsen, men hva skjedde da?

Det er ca. år 30 etter Kristus. Folk fra alle kanter av verden er samlet til den tradisjonelle jordbruksfesten i Jerusalem. Språkene er nesten like mange som antall land i den da kjente verden.

Innhøstingen er over, det skal feires. Alle disiplene er samlet. Denne pinsen blir spesiell -

”Da kom det med ett en lyd fra himmelen som når et veldig stormvær farer frem, og fylte hele huset der de satt. Og det viste seg for dem tunger likesom av ild, som delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tunger, alt ettersom ånden gav dem å tale.”

I Det Nye Testamentet fortelles det hvordan Den Hellige Ånd i ti dager etter Jesu himmelfart kommer over apostlene som var samlet for å feire den jødiske pinsefest. På merkelig vis blir de i stand til å forstå og tale alle mulige språk.

De som var til stede fra andre folkeslag ble forferdet over at disse galileere kunne tale til dem om Gud på deres egne språk, men apostelen Peter forklarte

det som et Guds under og forkynnte til dem budskapet om at Jesus fra Nasaret var Guds sønn, menneskenes frelser. Deretter går de ut i verden for å forkynne budskapet om Jesus Kristus. (Apostlenes gjerninger – kap. 2).

Denne forkynnelsen, på første pinsedag, blir betraktet som kristendommens tilblivelse, og i den katolske kirke blir Peter betraktet som den første pave. Pinse er kirkens fødselsdag. De første menighetene har sitt utspring i pinsebegivenheten, så derfor er pinsedagen kirkens fødselsdag. Det er den kristne høytid hvor vi feirer Den Hellige Ånds komme til verden. 50 dager etter påskedag.

Pinse kommer av det greske ordet ”pentekoste” som betyr femtiende.

Opprinnelig var pinsen en jødisk fest(sjabuó) som markerte avslutningen på påsken (pesach) og minnet om motakelsen av de ti bud på Sinai – der Moses fikk lovens tavler. Men kirken har overtatt festen og gitt den sitt eget innhold.

Når er pinse?

Første pinsedag er alltid 49 dager (syvende søndag) etter påskedagen. Tidligste dato for pinsen er 10. mai og den seneste er 13. juni.

Søster Kari Ulrichsen, (kilder – internett, Bibelen m.m.)

28. mars fikk Inger Tangen og Elisabeth Thams Ruud sin 2.grad sammen med Wenche Sydhagen og Marit Haugen fra loge Nr. 63 Sinceritas

AMANDAPROSJEKTET

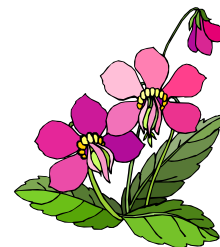
På ettermøtet for en tid tilbake, fortalte jeg litt om Amandaprojektet. Jeg viste også frem små babytepper og do. luer. Rett etter påske var jeg på Rikshospitalet med 8 far-geglade tepper (str A 3 og litt større) og 10 luer (i dukkestørelse.) Vedlagt fulgte et kort hvor jeg skrev følgende:

”Disse teppene springer ut ifra et samarbeids prosjekt for Rebekkasøstrene i loge nr. 2 – Urania, Odd Fellows. Vi er mange logesøstre som i fjor strikket lapper til et felles teppe – for senere utlodning. Det ble flere lapper til overs, og da jeg leste om Amandaprojektet i A-magasinet nr. 13 ga det ideen om å bruke disse lappene til flere små tepper. Av restegarnet ble det varmende ”toppluer”. Det er med håp om at dette kommer de små til gode og vil varme de fortidlig fødte små eller syke barna.”

På prematuravdelingen ble jeg veldig godt mottatt. Jeg traff en takknemlig sykepleier som fortalte at de små fikk teppet / luen med seg hjem og at det betød så mye for dem. Der gledet vi andre, kjære søstre.

Mimmi Knudsen.

*Fortell meg at jeg er noe,
at jeg kan noe,
at jeg betyr noe,
fortell meg det.....*

*Ikke fortell meg det jeg har gjort,
eller kunne ha gjort,
eller det jeg burde eller skulle gjort,
nei, ikke fortell meg det.....*

*Fortell meg heller at jeg er noe
at jeg kan noe,
at jeg betyr noe,
Fortell meg heller det.....*

*Jeg trenger det skjønner du,
jeg trenger det så sårt.
Jeg trenger søyler av trygghet
å lede meg gjennom livet,
for det er så hardt å leve!*

Ragnhild Bakke Waale

11. april fikk Hege Sølvesen og Elisabeth Buntz sin 3. grad.

Vi hadde også besøk av Hovedmatriark i Leir nr. 1 – Inger Karin Myhre – som informerte oss om leiren.

9. mai ble Ellen Jacobsen Østro innviet i vår loge. Hennes fadder er Eva Torill Haavik. Vi ønsker vår nye søster velkommen i vår loge, og håper hun vil stortrives.

Når jeg går i logen så er det min frikveld – fra verden der ute. Det er kvelden da jeg kan senke skuldrene og se livet fra en litt annen vinkel, hente inspirasjon, bruke andre sider av meg selv, gjøre ting jeg tror på – sammen med andre - søke i et fellesskap som deler mine verdier.

Dette er kvelden som minner meg om at det finnes verdier og idealer som er umistelige. En logekveld er også kvelden da jeg, gjennom det jeg bidrar med, er med på å gi andre en minnerik og fin kveld. Det er kvelden som gir mine brødre og meg selv noe å ta med oss når vi går hjem igjen – et lite frøknorn kanskje - som kan spire, tanker som kan vokse seg sterke. Logekvelden er kvelden da jeg bygger og styrker mitt sosiale nettverk, kvelden hvor jeg møter mennesker som gjør mitt liv rikere. Dette er kvelden som bidrar til å gjøre meg til den person jeg vel innerst inne ønsker å være. Dette er kvelden som minner meg på at jeg er glad i logen min, at jeg bryr meg om hvordan den virker, utvikler seg og vokser.

Og ikke minst: Dette er kvelden som lærer meg at jeg må ta ansvar for den verden jeg lever i.

Bror Georg Uhlmann

KUNSTUTSTILLING

"BØLGESUS"

Utstilling " Bølgesus"
Åpner i Galleri Frognerveien
Torsdag 12. august 2011 kl. 16.00.

Frognerveien 44, 0266 Oslo
Alle er velkomne!

Utstillingen er åpen fra 12. august til 23. august 2011.

Åpningstider:
Hverdager: kl. 16.00 – 20.00
Lørdag og søndag: kl. 12.00 – 16.00

Hjertelig velkommen til Kunstutstilling!
Billedkunstner Ingebjørg M. Lippart

imlippart@gmail.com

Geleostekake!

Bunn: ½ pakke Kornmokjeks
½ pakke Digestivkjeks
125 gram margarin
Blandes i foodprosessen

Ha bakepapir i bunnen av formen, fordel bunnen ut i kakeformen.

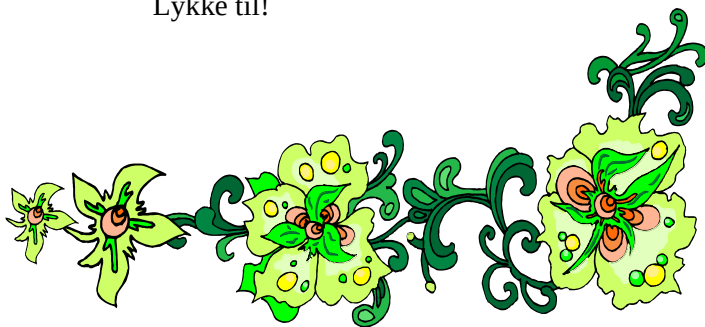
Fyll: 1 beger rømme
120 gram melis
1 ts vaniljesukker
1 ½ pakke Philadelphia ost naturell
3 dl kremfløte (piskes)
Røres sammen
1 pakke valgfri gele, ha i 2 dl vann, avkjøles, has i fyllet når det er kaldt.

Når fyll og gele er rørt sammen og helt over kakebunnen, settes det i kjøleskapet noen timer for å stivne.

Topp: 1 pakke gele (lik den du brukte i fyllet) blandes i 4 dl vann, landes og avkjøles. Deretter heller du denne gelen på toppen av kaken. Den helles over kaken når toppingen og kaken er kald. Ønsker du bær på toppen av kaken legges de på før du heller gelen over.
NB! Kiwi egner seg ikke til pynt.

Mitt valg: Kirsebærgele – coctailbær under gelen før den stivner. Dette smaker super godt

Lykke til!

Karin Rønning, fra Loge nr. 5 De syv stjerner i Bergen, fikk mange spørsmål om sin brune lugg i det ellers stålgråe håret. Her viser hun oss hvordan det går til. Bildet er fra det nordiske søstertreffet i Fredericia

Urania Bulletin

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18. april 1913

Redaktør Kari Ulrichsen
Redaksjonskomitè:

Kirsti Uhlmann
Brit Iser
Guri Bremerthun

Webansvarlig:

Elisabeth Buntz

Fotograf:

Randi Schönland

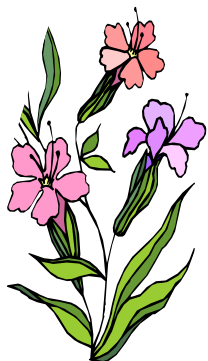

Hvordan bli hele mennesker?

Kunsten å leve!

Ingen andre kan leve ditt liv. Ingen andre vet hvordan du bør leve. Livet er ikke et problem du skal løse. Live er et mysterium du skal leve. Å leve er å gjøre seg selv sårbar. Alle mennesker er verdifulle – Gud laget ikke søppel!

(Jan Vincents Johannessen)

Gode råd av samme forfatter:

Skaff deg et realistisk bilde av deg selv – kvitt deg med unødvendig frykt. Overdreven frykt fremkaller akkurat det du er redd for.

Et intenst ønske kan umuliggjøre det du ønsker. Fjern deg fra dem som ikke unner deg fremgang.

Folk som kommer seg frem her i verden, er folk som ser etter de omstendighetene de ønsker seg, og som, om de ikke finner dem, lager dem selv.

Gi aldri opp!

I overensstemmelse med moralfilosofien:

Kunsten å leve – den virkelige kunsten – består ikke i å skaffe seg mye å leve av, men noe å leve for. Og den kunsten består i å bruke dagen i dag. Kast av deg børen fra fortiden – lev i dag.

Det er ikke sikkert du får i morgen.

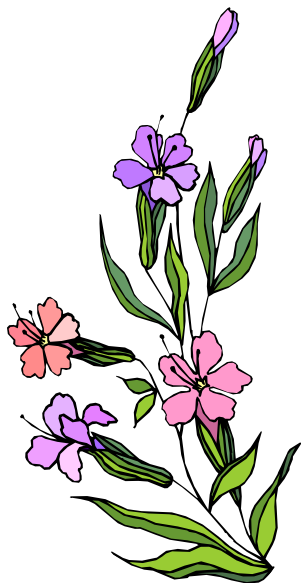
Finn ut alt hva du ikke vil bruke tid på. Fyll aldri opp avtaleboken. Vær opptatt av det du selv holder på med i øyeblikket. Vær opptatt av folk når du først snakker med dem. Velg arbeidsoppgaver etter eget humør og stemning. Skriv ned tanker du er redd for å miste. 90 % er godt nok i de fleste sammenhenger.

Det å frigjøre et annet menneske innebærer selvsagt en risiko for at man kan miste det. Men et menneske som ikke er fritt, har man allerede mistet.

Husk at respekt, selvrespekt og kjærlighet, må gå hånd i hånd

Velg selv hva du vil gjøre, ut fra dine egne – ekte behov. Skaff deg – og behold – valgfriheten.

Hver dag!

Å ha et stykke brød når du er sulten.
Å ha en oppgave med mening.
Å ha en drøm og et drømmested.
Å vite at noen er med deg når du har det vondt.
Å oppleve fred etter ufred.
Å ha en venn som tør si deg imot.
Å finne stillheten og nyte fullmånen.
Å oppdage en ny vei som fører til forandring.
Å oppdage at du kan gjøre mer av det du har lyst til.
Å leke mer og vise litt sunn galskap.
Å gi omsorg og være medmenneske.
Å være imøtekommende og gi tilgivelse.
Å forplikte deg overfor deg selv og andre.
Å oppdage at du tåler utryggheten.
Å være venn med naturen og føle ansvar for den.
Å kaste masken og innrømme usikkerheten.
Å risikere å bli sint og gi uttrykk for din mening.
Å vise hvem du er – i stedet for hva du har.
Å leve slik at noen i dag er glad for at du er til!

Redaksjonen ønsker alle søstrene en lang og varm sommer...
....så møtes vi igjen til høsten i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

